

Nathan Baker

*1979

Michigan, USA
www.nathanbaker.org

Nathan Baker vstudoval Bard College v roku 2012. Súčasný život podľa neho vymedzujú dvojité hľadiská, multi-tasking a konfliktné reakcie. Musíme reagovať na neustále prúdenie tokov informácií, technické inovácie a protichodné východiská. Postoj Nathana Bakera ako umelca najlepšie vystihuje pojem *cognitívny nesúlad*: ne-pohodlné medzi-bytie sociálnej a psychologickéj situácie. Jeho zdánlivo abstraktné práce riešia absurdnosť snahy o vytvorenie vizuálneho resp. logického zmyslu sveta, v ktorom žijeme. Jeho diela, ktoré sú zmesou rôznych médií a prístu-pov, dokážu vyvolať aktívovaný pocit osamotenosti. Jeho práce existujú niekde medzi kresbou, malbou, fotografiou, sochou a performanciou.

Nathan Baker graduated at Bard College in 2012. To him, contemporary life is defined by divided attentions, multitasking and conflicted reactions. We must respond to constant streams of flowing information, technological innovation and colliding reference points. Nathan Baker's position as an artist embraces a notion of *cognitive dissonance*: an uncomfortable inbetweenness of social and psychological conditions. His seemingly abstract works embrace the absurdity of trying to make visual or logical sense out of the world we live in. A conglomeration of media and approaches, his pieces manage to convey an activated sense of placelessness. His work exists somewhere between drawing, painting, photography, sculpture and performance.

Myriam El Haik

*1973

Rabat, Maroko / Morocco
www.myriamelhaik.org

Myriam El Haik je francúzsko-marocká výtvarníčka, skladateľka a performerka. Jej jazyk je založený na jednoduchých základných znakoch inšpirovaných arabským a laínskym písmom, alebo tiež hudobnou grafikou. Vo svojej tvorbe experimentuje s tým, ako akt písania angažuje, organizuje a obmedzuje ľudské telo. Jej kresby na papieri, rovnako ako v zápisníkoch, jej nástenné kresby ale aj jej hudobné kompozície, a neďávno aj performancie, skúmajú tento opakujúci sa akt, akt písania. Polyrytmické tvary, ktoré takto vznikajú, sú tak zložité ako zároveň minimalistické. No kresba zostáva jadrom tejto tvorby, je niťou vinúcou sa jednotlivými druhmi výrazových prostriedkov, ktoré pri tvorbe používa.

Myriam El Haik is a French-Moroccan artist, composer and performer. Her language is based upon simple basic signs inspired by Arabic, Latin or musical writing. In her work, she experiments how the act of writing engages, organizes and constrains the body. Her drawings on paper, as in her notebooks, her wall-drawings but also her musical compositions, and, more recently her performances explore this repetitive act, the act of writing. The polyrhythmic shapes that result are as complex as minimalist. But drawing remains the keystone of this work, acting as a thread, weaving links between all the different modes of expression that she uses in her work.

Ciarán Walsh

*1980

Carlow, Írsko / Ireland
www.cieranwalsh.com

Ciarán Walsh poukazuje na rôzne stavy nedokončenosti a prekrútenej komunikácie, a skúma tak dramaturgiu minulosti a múzea. Prostredníctvom svojej umeleckej činnosti, ako aj svojím výskumom, sa snaží pochopiť interakciu osobnej a kultúrnej pamäti a tiež experimentovať s fungovaním a účinkami rozprávania. Jeho tvorba zahŕňa sochy, fotografiu, text, video i hlas. Autor neďávno vystavoval svoje diela na skupinovej výstave *How Far is Here?* v MAGO (Eidsvoll, Nórsko) a samostatnej výstave *Beyond Other Voices* v Galway Arts Centre (Galway, Írsko). Vytvoril on-line komisiu pre Light and Wire Gallery (v Los Angeles); publikoval umelecký zin Travelogue (v Berlíne); bol kurátorom verejných projektov Sweet Futures a Hedge School (v Carlow), a ako kurátor spolupracoval spolu s ďalšími na dlhodobom projekte The Reading Room (v Berlíne, Paríži, Dubline, Birminghame). Pochádza z Írska, žije a pracuje v Berlíne.

Ciarán Walsh invokes various states of incomple-tion and communicative corruption to explore the dramaturgy of history and the Museum. Through his art practice and research, he aims to examine the interplay of personal and cultural memory, and to engage in experiments with the workings of narrative. In his work he makes use of sculpture, photography, text, video and the performed voice. Ciarán Walsh has shown most recently in the group exhibition *How Far is Here* at MAGO (Eidsvoll, Norway) and in the solo exhibition *Beyond Other Voices* at Galway Arts Centre (Galway, Ireland). He created an online commission for Light & Wire Gallery (Los Angeles); published the art-zine Travelogue(Berlin); curated the public projects Sweet Futures and Hedge School (Carlow), and co-curated the long-term project The Reading Room (Berlin, Paris, Dublin, Birmingham). Originally from Ireland, he now lives and works in Berlin.

Dušan Zahoranský

*1972

Havířov, Česká republika / Czech Republic
www.dusahzahoransky.com

Dušan Zahoranský ukončil magisterské štúdium na VŠVU v Bratislave u profesora J. Bartuša v roku 1997. V súčasnosti učí na Pedagogickej fakulte Univerzity v Hradci Králové v Českej republike. Od roku 1995 sa jeho práce vystavovali na mnohých skupinových aj samostatných autorských výstavách v Európe a v USA. Od 2010 do 2012 pracoval ako kurátor galérie a koordinátor rezidenčného programu pre MeetFactory v Prahe. Profesor, výtvarník a kurátor Dušan Zahoranský vo svojej tvorbe uplatňuje inkluzívne konceptuálne umenie, pričom kombinuje slová, obrazy, sochy, významy a tiež interakcie s divákom.

Dušan Zahoranský accomplished his Master of Arts at the Academy of Fine Arts and Design in Bratislava with Prof. J. Bartusz in 1997. He is currently teaching at the Pedagogy Faculty, University Hradec Králové, Czech Republic. Zahoranský's work has been shown since 1995 in many group and solo exhibitions in Europe and the USA. From 2010 to 2012 he was gallery curator and residential program coordinator for MeetFactory Prague. Professor, artist, curator, Zahoranský's practice is an inclusive conceptual art combining words, pictures, sculptures, meanings and interactions with the viewer.

Kunsthalle Bratislava
Nám. SNP 12, Bratislava
Slovenská republika

www.kunsthallebratislava.sk

OTVORENÉ / OPEN
Pon: 12:00 – 19:00 / Mon: 12 – 7 p.m.
Uto: zatvorené / Tue: closed
Str: 13:00 – 20:00 / Wed: 1 p.m. – 8 p.m.
Štv – Ned: 12:00 – 19:00 / Thu: 12 – 7 p.m.

Vstup voľný / Free entry

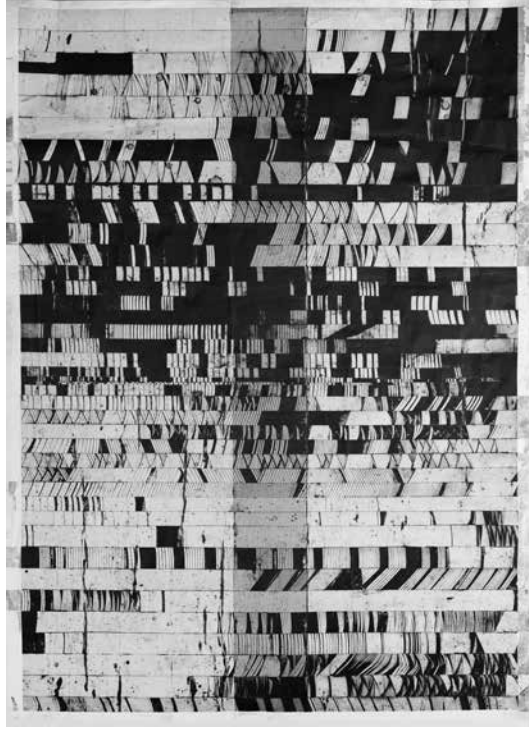
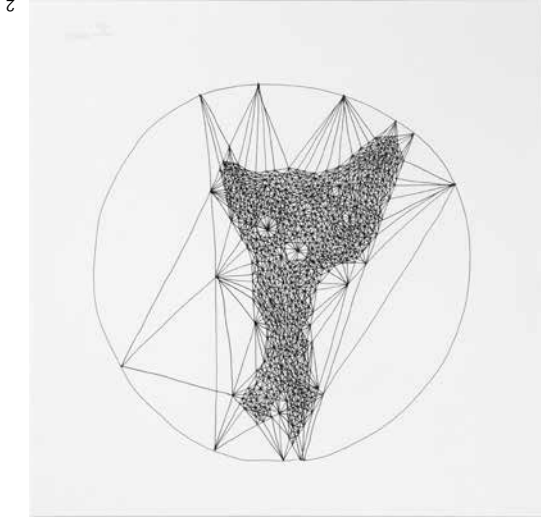

INTO THE MU

Kurátorka / Curator: Elísa Rusca

OTVORENIE / OPENING
16. február 2017 od 18:00 do 20:00 hod.
February 16th 2017 from 6 until 8 p.m.

TRVANIE VÝSTAVY / DURATION:
17. február – 9. apríl 2017
February 17th – April 9th 2017

3 Dušan Zahoranský: *Here and Now*, 2009, objekt, zlietka KGVU v Zline, Ernst Hilger Gallery, foto: archiv autora
Nathan Baker: *Untitled*, 2014, pigment on adhesive fabric, photo: archive of the artist

4 Ciarán Walsh: *Constellation*, 2012, ink on paper, angličtina, prvé vydanie 200ks, foto: archiv autora
Myriam El Haik: *Constellation*, 2012, ink on paper, zlietka E. Dereť, foto: archiv autora
Ciarán Walsh: *Constellation*, 2017, roman, novella, English, first edition of 200, photo: archive of the artist

INTO THE MU

Nathan Baker, Myriam El Haik, Ciarán Walsh, Dušan Zahoranský

Elisa Rusca
kurátorka výstavy / exhibition curator

Prítomnosť a absencia objemov formujú naše vnímanie trojrozmerného prostredia. V západnej priestorovej tradícii od čias renesancie vychádzalo organizovanie a artikulovanie priestoru z perspektívnej mriežky. V tradícii kórejských, japonských a čínskych krajíniek 15. a 16. storočia sa však na reprodukovanie ilúzie hĺbky a perspektívy na dvojrozmernom povrchu používal iný technický prístup: prázdno. V spomínaných tradíciách zobrazovania, napríklad pri znázorňovaní pohľadu na nejakú horu, výtvarník niektoré prvky – napr. oblak – vynechával. Skôr sa sústredil na jeho okolie, pričom ho spracoval ako vizuálny vnem objemu prostredníctvom chýbajúcej, pritom však viditeľnej prítomnosti oblaku.

Pojem „mu“ označuje absenciu, ktorá vyplňa objem. „Mu“ je prítomnosť cez prázdnotu a doslova znamená „nič“, „neexistenciu“, „nie“, ale aj „zápor“, „bez“ a „nebytie“. Okrem toho, „mu“ je kľúčovou kultúrnou koncepciou tradície Zen: prázdno zosobňujúce stav „nejestvovania“, pre tých, ktorým je štúdium Zen určené. Na vysvetlenie „mu“ dobre poslúži *koan* (meditačný príbeh) čajovej šálky. Pri pohľade na šálku vidíme jej fyzickú podobu, pevný keramický materiál, jej tvar a obrysy. Dôležitejšie je však to, že vidíme prázdno v nej, oválnu dutinu, ktorá tvaruje jej podobu. Prázdny priestor je tou najdôležitejšou súčasťou šálky: je funkciou tohto predmetu. Pretože dôvodom jej existencie je prítomnosť prázdna. Prázdny priestor je základným prvkom, ktorý slúži na opísanie účelu a existencie šálky.

„Mu“ (nebytie) je v podstate stav medzi činnosťou a nečinnosťou. Napriek tomu „mu“ nemá žiadnu paralelu v západnej filozofii. Štyria zahraniční výtvarníci pozvaní na spoločnú výstavu *Into the MU*, napriek tomu, že sa zaoberajú inými výrazovými prostriedkami a majú iné zameranie, prijali pozvanie, aby preskúmali dimenzie tohto stavu z rôznych uhlov.

Ciarán Walsh napísal krátky sci-fi román *The Sickness, Book One*, prvý zo série, ktorá predstavuje štyri rôzne postavy. Ich príbehy sú vzájomne previazané tým, že sa odohrávajú v blízkej budúcnosti, v prostredí zachvátenom paranojou, v ktorom sa šíri nevyliciteľná epidémia. Walsh následne vytvoril drevenú inštaláciu, ktorú umiestnil do priestoru galérie a ktorá zahŕňa prvú kapitolu knihy *The Sickness, Book One* ako predmet, ktorý si návštevníci mohli vziať a prečítať. Inštalácia sa stáva metaforou štvordielneho knižného projektu, ktorý ešte posilňuje zážitok z knihy v samotnom priestore LAB: publikácia a vystavený exponát, aj keď stojace nezávisle, podľa toho, či sa návštevník rozhodne knihu čítať alebo nečítať mimo tohto priestoru, sú nerozlučne previazané, ako výtvor jeden druhého.

Kódované štruktúry sú aj súčasťou diela Myriam El Haik s názvom *Toy Toy III*. Na podlahe uložená okrúhla plastika pozostáva z jednotlivých častí reprezentujúcich istý sled kompozície, ktorú napísala výtvarníčka. Na stene vedľa tejto štruktúry visí partitúra, ktorú dopĺňajú štyri malé hračkárske piána v jej blízkosti. Toto dielo je zároveň miestom pre preformanciu, v rámci ktorej Haik spolu s tromi ďalšími muzikantmi naživo hrá svoju skladbu. Je to priestor, ktorý priam pobáda k aktu hrania, zatiaľ čo prezentuje zhmotnenie toho, čo počúvame, a ponúka nám ďalší spôsob, ako prežívať hudbu a rytmus.

Čas, priestor, činnosť a nečinnosť rozmazávajú svoje fyzické hranice v dvoj-rozmerných objektoch Nathana Bakera, ktorý skúma povrch a spôsob, akým spracúvame proces tvorby a vnímania obrazov. Medzi fotografiou, maľbou a performance, prechádza sledovaný objekt viace-

rými štádiami manipulácie, pričom každé zanecháva nejaký odtlačok, stopu; viac či menej viditeľne, viac či menej rozpoznateľne.

Dušan Zahoranský pracuje na semiotických aspektoch v súčasných vizuálnych jazykoch týkajúcich sa verejnej sféry. Pre výstavu *Into the MU* Zahoranský natočil video okolo bratislavského pamätníka Slavín, a premieta ho na netradičnej obrazovke, pričom sa pohráva s našimi predstavami o povrchu, svetle a objekte, ktoré sú v podstate súčasťou mikro, ktoré používame pri vnímaní reality, ale aj prítomnosti či absencie. Monument na Slavíne je pamätným cintorínom vojakov, padlých v druhej svetovej vojne, a natočenie práve tohto miesta, ktoré má svoj historický význam, pridáva inštalácii ďalšiu sémantickú vrstvu: spája ju s relativitou prítomnosti a absencie súvisiacej s konštrukciou histórie.

Návštevníci LABu vstupujú do heterogénneho priestoru, v ktorom sa spája socha, videofilm a fotografia, ale aj literatúra, semiotika a hudba. Spoločne poukazujú na to, ako dôležité je zastaviť sa a porozmýšľať nad neviditeľnými súvislosťami, ktoré spájajú a držia pokoje to, čo si myslíme, že má svoj význam. Výstava *Into the MU* skúma pojem prázdnoty a relevantnosti jej bez tvarových tvarov v súčasnom kontexte, ktorý, ako sa zdá, sa neustále a zúfalo snaží zaplniť sa predmetmi a obrazmi, znakmi a symbolmi, významom a informáciami. Ako to definuje Irit Rogoff, ak je infraštruktúra neviditeľnou mriežkou, ktorá podmieňuje náš pohyb v rámci post-semiokapitalistického sveta, „mu“ zosobňuje šmykľavé miesta medzi uzlíkmi infraštruktúry a vytvára tak nové východisko pre nazeranie na realitu.

Elisa Rusca je historička umenia, kurátorka a kritička pôsobiaci v Berlíne. V súčasnosti je doktorandkou na Katedre vizuálnych štúdií na Goldsmiths University of London.

The presence and the absence of volumes structure our perception of a three-dimensional environment. In the western spatial tradition since the time of the Renaissance, the organisation and articulation of space has been based upon the perspective grid. However, in the 15th and 16th Century tradition of Korean, Japanese and Chinese landscapes, another technical strategy was used to reproduce the illusion of depth and perspective on two-dimensional surfaces: the void. In the aforementioned pictorial traditions, for example in depicting a mountain's view, the artist would not have painted an element such as a cloud. On the contrary, he would have worked on its surroundings, developing a visual impression of volume through the missing, yet visible, presence of the cloud.

This is the notion of the “mu”: the absence that occupies a volume. The “mu” is presence through emptiness and literarily means “nothing”, “not”, “no”, but also “negative”, “without” and “nonbeing”. In addition, the “mu” is a key cultural concept in the Zen tradition: the void embodying the state of “nonexistence”, to whom the study of Zen is dedicated. To explain the “mu”, there is the *koan* (a meditation story) of the teacup. If you look at a cup you will see its physical appearance, its solid ceramic material, its shape and contours. More crucially, you will see the void in it, the round hollow that models its design. The empty space is the most important part of the cup: the function of the object itself. Its reason to be relies on the presence of that void. The empty space is a fundamental element to describe the purpose and the existence of the cup.

In fact, “mu”, the nonbeing, is a state between activity and inactivity. Yet, the “mu” doesn't have any correspondences in Western philosophy.

The four international artists invited to join *Into the MU*, while dealing with different media and focus, accepted this challenge to explore the dimensions of this state from different angles.

Ciarán Walsh wrote a short science-fiction novel, *The Sickness, Book One*, the first of a series presenting four different characters, whose stories are all related by taking place in a near-future, paranoia-driven environment, where an incurable epidemic has spread. Walsh then conceived of a wooden installation that is placed into the gallery space, which includes the first chapter of *The Sickness, Book One* as an object that visitors could take and read. The sculpture becomes a metaphor of the four-part book project, amplifying the experience of the story in the LAB's own room: the publication and the exhibition's display, albeit standing independently according to each visitor's decision to either read or not read the book outside the space, are indissolubly entangled, one the offspring of the other.

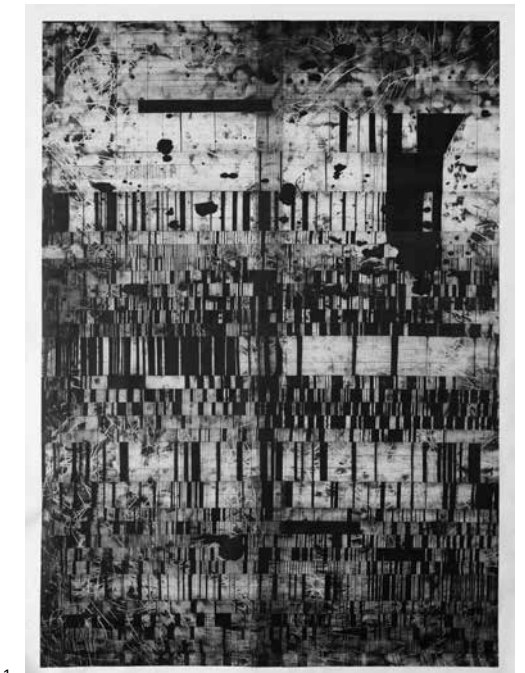
Coded structures are also present in Myriam El Haik *Toy Toy III*, where a round sculpture on the floor is constituted by single pieces representing the sequence of a composition written by the artist. The partition hangs on the wall next to the structure, which is completed by four small toy pianos positioned in its proximity. The work is also the set for Haik's live performance of the composition along with three other musicians – the space calling for the act of playing, while presenting the materialisation of what we can hear, gives us another way to experience music and rhythm.

Time, space, action and inaction blur their physical boundaries in the two-dimensional objects created by Nathan Baker, who explores surface and the manner in which we deal with the ongoing production and consumption of images. In between photography, painting and performative act, the object we see passes through multiple states of manipulation, each of them leaving a print, a trace; more or less visible, more or less recognisable.

Dušan Zahoranský works on semiotic aspects in contemporary visual languages relating to the public sphere. For *Into the MU*, Zahoranský re-actualised a video turning around the Slavín monument in Bratislava, and projected it on an unconventional screen, playing with our preconceptions of surface, light and object, which are in fact part of measurements we use to perceive reality, and also presence and absence. The Slavín monument is a World War II memorial and military cemetery, and the choice to record this specific place, which has a historical value, adds a semantic layer to the installation: connecting it to the relativity of presence and absence related to the construction of history.

Visitors of the LAB enter a heterogeneous space where sculpture, video installation and photography, but also literature, semiotic and music, come together, pointing at the importance of stopping and considering the imperceptible links holding together what we believe to have meaning. *Into the MU* explores the concept of emptiness and the relevance of its formless shapes in a contemporary context that seems to be constantly and desperately looking to be filled – with objects and images, signs and symbols, meaning and information. If, as Irit Rogoff defines it, the infrastructure is the invisible grid conditioning and moving us in our post-semiokapitalistic world, the “mu” embodies the slippery spaces in between the infrastructure's knots, creating a new point from where to start looking at reality.

Elisa Rusca is an art historian, curator and writer based in Berlin. She's currently PhD candidate in Visual Cultures at Goldsmiths, University of London.

1

2

3

4

1 Nathan Baker: *Bez názvu*, 2014, pigment na adhézne látke, foto: archív autora
Nathan Baker: *Untitled*, 2014, pigment on adhesive fabric, photo: archive of the artist

2 Myriam El Haik: *Farebné stavebnice*, 2015, koláž, foto: archív autorky
Myriam El Haik: *Color Kits*, 2015, collage, photo: archive of the artist

3 Ciarán Walsh: *Fragments neznámeho učenia*, 2014, inštalácia, foto: archív autora
Ciarán Walsh: *Fragments of Unknown Teaching*, 2014, installation, photo: archive of the artist

4 Dušan Zahoranský: *Tiseň toho namluci*, 2015, inštalácia, foto: Martin Polák
Dušan Zahoranský: *Anxiety speaks a lot*, 2015, installation, photo: Martin Polák